

DEUAT | Visse hunde giver samfundsproblemer

Muskelhunde

11: THE MASTIFF DIASPORA WORLD-WIDE MASTIFFS

The Classic Phenotype

One of the most prominent phenotypes of Mastiffs is the classic phenotype, which is a large, powerful dog with a broad head and a heavy body. This type of Mastiff is often used for guarding and protection.

expected in Mastiffs, have always been popular in the past. In Denmark, the Mastiff has been used for guarding and protection since the 19th century.

The Classic Role

The classic role of the Mastiff is to guard and protect. This is why they are often used as guard dogs.

Hvorfor udgør muskelhundene et problem? Er muskelhundene farligere? Er de f.eks. farligere end andre hunde? Eller har de bare fået et uheldigt ry, fordi nogle af de mennesker, der ejer disse hunde, aldrig skulle have haft hund?

For at tage det første spørgsmål først, så ja. De mange muskelhunde udgør problemer på flere områder:

- * De er - iflg. dyrlæger og hundeejere - ansvarlige for mange overfald på andre hunde.
- * De skaber stor frygt i dagligdagen hos andre hundeejere.

* Der har været episoder - både i Danmark og i udlandet - hvor de har overfaldet mennesker.

* Det er ressourcekrævende for politiet at "komme efter" problemhundene og deres ejere/besiddere.

* Der er mange af muskelhundeejerne, der slet ikke er klar over - eller ikke vil indse - hvad deres hund "indeholder".

* Der er personer, som åbenlyst nyder at kunne dominere gadebilledet ved at lade deres muskelhund gå løs eller ved at lufte den i store kæder, som signalerer magt.

Emnet "muskelhunde" får hurtigt hundeejere op af stolen. Enten fordi man selv har en sådan hund, som fungerer godt og er et elsket medlem af familien, eller - modsat - fordi man har haft ubehagelige oplevelser med hundetypen

■ Tekst: Vibeke Knudsen, kommunikationskonsulent, DKK
Foto: Paul Søjbjerg

Mod, styrke og en meget høj smertetærskel var nødvendig for de hunde, der blev anvendt til at fastholde store dyr som vildsvin, bjørn og kronvildt på jagt og senere f.eks. tyre i kamparenaer - her illustreret i bogen "The Mastiffs - The Big Game Hunters".

Ejere af muskelhunde har - efter DKK's opfattelse - en særlig forpligtelse, fordi hundenes baggrund gør, at de kan finde på at angribe andre hunde uden at varsle først. Sådanne hunde bør ikke - efter 9-10 måneders alderen - gå løs. Når hunden skal have lejlighed til at lege med andre hunde, må det foregå som en "planlagt kontakt" - altså ved aftale med en anden hundeejer (typisk med en hund af modsat køn) og på et sted, hvor der ikke kan tænkes at komme andre hunde forbi. Det samme gælder for ejere af alle andre hunde (oftest hanhunde), som ikke kan enes med andre.

* Der er personer, som decideret anvender hundene til hundekampe.

Muskelhundredes baggrund

For at blive klogere på de næste spørgsmål må man se lidt nærmere på, hvad det er for basale egenskaber, som man gennem avl har "indstøbt" i muskelhundene. Tilbage i tiden ønskede man at frembringe en hund, som kunne gøre en god figur i tyrekampe, eller som på organiserede jagter kunne fastholde kronvildt eller vildsvin, indtil herremanden og hans hjælpere kunne sætte ind med et affiivende skud eller stik. Sådant en hund skulle være stor, tung, modig og have et vældig godt greb, som den ikke slap, selv om vildsvinet tilføjede hunden - nogle gange dødelige - sår. På engelsk betegnes disse hunde som "holding mastiffs". Da man på et senere tidspunkt slog sig på hundekampe, ønskede man hunde, som havde mere "tænding", og som var hurtigere. Og her kom terriere ind i billedet. Ved at kombinere hunde af disse to typer fik man stor styrke, høj tænding og en lav tærskel for aggressivitet.

Siden da har udviklingen af disse racer og

Som forberedelse til hundekampe benyttes såkaldt "weight pulling" (her ved at lade en hund trække en bil!) til at forbedre hundens kondition og muskelstyrke. Andre metoder til at opøve hundenes hurtighed (tænding) er f.eks. en såkaldt "cat mill", hvor hunden skal fange en kunstig kat bundet for enden af et svinghjul eller et "turn table" (o. tv.). Enhver aktivitet af denne type er naturligvis det glade vanvid, hvis man er en ansvarlig ejer af en hund af muskelhundetype. Der er i udpræget grad ikke brug for at opildne sådanne egenskaber hos muskelhundene, der vises i bogen "The World of the American Pit Bull Terrier"!

Efter redaktionens slutning er debatten om muskelhundene blusset op på ny. Vi skal derfor her kort tilføje følgende:

De velfungerende

IDKK er vi godt klar over, at der findes mange gode eksempler på velfungerende muskelhunde. Vi har netop gjort en stor indsats for

Hovedpointer

- 1) Loven er god nok (raceforbud duer ikke, fordi det ikke kan kontrolleres).
- 2) Politi og Justitsministerium skal tage problemerne alvorligt og etablere de nødvendige administrative værktøjer og procedurer - både på gadeplan og ved skrivebordene. (DKK bistår gerne).
- 3) Lovens bestemmelser om præventivt at kunne give båndpålæg (og evt. mundkurvspålæg) bør nok gøres gældende som generel forholdsregel over for alle muskelhunde - på baggrund af realiteterne med hyppige overfald på andre hunde og ind imellem på mennesker.
- 4) Kørekort/jagttegn mv. er ikke tilstrækkeligt i forhold til den ejergruppe, som har disse hunde.
- 5) Kun ca. 10% af muskelhundene er DKK-stambogført. Ca. 90% stammer fra andre kanaler og har mere eller mindre ukendte aner.

at det fortsat skal være muligt at have disse racer, hvis man forvalter samlevet med dem på ansvarlig vis. Vi ved f.eks. godt, at DKK-opdrættere inden for muskelhunderacerne gør sig stor umage med at vælge deres hvalpekøbere. Det forhindrer jo desværre bare ikke helt andre typer i at anskaffe sig muskelhunde ad andre kanaler! Det kan både være mennesker, der ønsker en hund til at "rydde fortovet" og skabe "respekt", og så mere uskyldige, men dybt uvidende - til meget unge - mennesker, der bare synes, at muskelhundene er seje.

Hverdagsterror

Under alle omstændigheder er realiteterne, at DKK meget, meget ofte modtager henvendelser fra mennesker, som efterhånden føler sig fredløse i deres eget nabolag. De tør ikke gå med deres hund af frygt for overfald. Og deres bekymring grunder sig ikke på forhold, de har læst i avisen. Antallet af episoder i folks umiddelbare nærhed er voldsomt. DKK får henvendelser fra dyrlæger, som oplyser, at de oftere og oftere får hunde ind, som er blevet overfaldet af muskelhunde.

Derfor vil DKK mødes med Justitsministeren for sammen med hende at finde nogle praktiske metoder, så vores gode Hundelov bliver anvendt så tilpas præventivt, at vi alle sammen kan være her i tryghed med vores firbenede venner.

Du kan finde mere om farlige hunde, hundekampe mv. på DKK's hjemmeside www.dansk-kennel-klub.dk under menu-punktet "Det mener DKK".

Justitsministeren og politiet skal bruge lovgivningen aktivt. Dansk Kennel Klub har rykket for vores anmodning om et møde med Justitsministeren. Det er nødvendigt sammen med Lene Espersen hurtigt at finde ud af, dels hvordan man sikrer sig et løbende overblik over problemets omfang på tværs af politikredsene, dels hvordan man får politiet til aktivt at benytte den udmærkede Hundelov, som DKK var kraftigt medvirkende til at få tilvejebragt i 2003. De lovgivningsmæssige redskaber eksisterer allerede, men de administrative støttesystemer og rutiner er endnu ikke etableret hos politi/justitsministerium. Enkelte politikredse har gjort en meget stor indsats - med anvendelse af lovgivningens muligheder (præventiv bånd- og evt. mundkurvspligt), men opgaven har desværre vokset sig overvældende stor de sidste 2-3 år. Så det haster med at få fastlagt en strategi for, hvordan man i praksis griber problemerne an i de enkelte politikredse og med at få de tværgående rutiner på plads, så enhver betjent og jurist er klar over, hvordan sagerne skal håndteres! DKK tilbyder gerne ministeren hjælp, så opgaven kan løses hurtigt.

Bilag 2

DANSK POLITI 10

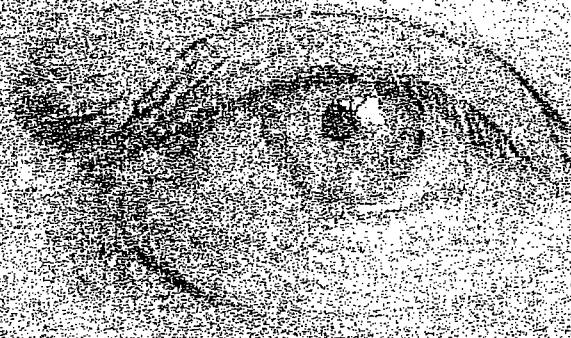
oktober 2005

INDRETTET
ALLE HAR RET TIL
EN FED HVERDAG

KAMPHUNDE Side 8

HIGH SECURITY
STRENGT

PET'S ØJNE OG ØRER Side 4

SÅ GØR DOG NOGET POLITI

Aflivningen af "King" og "Mogly" var resultat af den første dom for ulovlig hundekamp. Ejerne blev fradømt retten til at holde hund og fik en bøde. Politiet har gode værktøjer med ny hundelov, men hvem kender den?

Hundekampe til døden er forbudt i Danmark. Alligevel foregår de til manges kendskab i skove og kældre landet over.

To et halvt år efter en skærpeelse af hundeloven lykkedes det i september Århus Politi at få idømt to mænd bøder på 5.000 hver for at have arrangeret kamp mellem "King" og "Mogly". Straffen blev skærpet i Landsretten, hvor den ene bøde blev hævet til 6.000 kroner,

og begge mistede retten til at holde hund. Inden hundene nåede at blive aflivet, blev historien ekstra dramatisk, da den ene hund blev bortført fra opbevaringsstedet. En næsten identisk historie havde netop udspillet sig i august i Ishøj, hvor pittbull'en, Al Capone, efter overfald på hund og mand, blev sat i internat og dømt til aflivning, men siden befriet. Hunden blev senere fundet i en kælder i

Tåstrup efter et tip.

Dommen i Århus var den første, men forhåbentlig ikke den sidste, siger man i Dansk Kennel Klub, der siden den nye Hundelov fra 2003 har forsøgt at råbe politiet op både inde og udefra.

POLITIET VED FOR LIDT

Politiet ved nemlig for lidt, og griber for inkon-

Foto: PolFoto

sekvent ind, mener klubben. Der mangler en basisprocedure, for rent professionelt kan det være svært at stå fast på kravet om mundkurv eller aflivning, når man får at vide, at der er tale om en "familiehund, der bare blev lidt ivrig".

Kamphunde kan være og "virke" yderst imødekommende. Problemet er, at et overfald på naboens cockerspaniel, hvis man spørger dyrespsykologer, afslører en aggressionstærskel så lav, at også mennesker bør tage sig i agt.

Det handler ikke om racer, men om "hundeindividets" adfærd. Og allermost om ejerens evne til omsorg over for hunden og ansvarlighed over for omgivelserne. I håb om at give politiet et basiskendskab, så hundelovens skærpede bogstav kan tages hyppigere i brug, end det sker i dag, har klubben senest sendt plakater med hunderacer til stationerne

og tilbyder sig med foredrag og temadage.

I klubbens sekretariat er der hver uge kontakt med rådvilde, menige politifolk, der er i tvivl om, hvad de skal stille op med konkrete hunde og som ikke kender hundeloven.

IMENS BLIVER DER FLERE ...

Imens vokser det samlede antal kampdyr, der fascinerer både "gode" og mere uansvarlige opdragere. Især den sidstnævnte gruppe har fået balancen i de boligkvarterer, hvor kæmpehundene bor i etageejendomme, til at rykke sig til kamphundenes fordel. Uderummet er blevet for de få, som regulerer adfærden for de mange. Siger man i Dansk Kennel Klub. Men også i Isnoej Nærpolitiet, som har taget emnet meget alvorligt.

UNDREDE SIG

Ishøj ligger i Glostrup politikreds og er et af de områder, hvor muskelhundene fylder godt i gadebilledet. Hundene figurerede efterhånden i mange politiforretninger, og det undrede lederen af Nærpolitiet, Palle Blak Pedersen.

- Vi støtte jo på de her hunde hele tiden. Oftest i selskab med nogle ejere med lavt selvværd. Eller også var de af anden etnisk baggrund, hvilket i sig selv var mystisk, fordi muslimer jo ellers betragter hunde som et urent dyr.

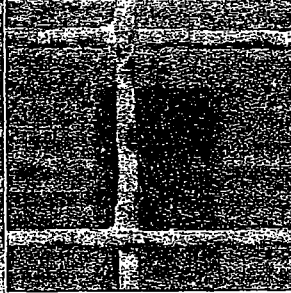
Hundene begyndte at fylde godt i snakken over kaffen.

- Det var jo tydeligt, at de systematisk blev brugt som supplement til truende og aggressiv adfærd, så vi besluttede at oprette et POA-projekt på området.

»

Vibeke Knudsen, Kommunikaansvarlig

Lise Lorte Christensen, Dyreadfærdskonsulent

>>

Palle Blak er ikke i tvivl om, at kampene – og hundenes ry som "bidemaskiner" – er årsag til populariteten. En muskelhund giver status. Den er et skjold, der kan forvandles til et våben og under alle omstændigheder en sikker vej til "respekt".

HUND MED HÆKSPOILER

- Vi kalder det "hund med hækspoiler". Men der er faktisk ikke meget at grine af, konstaterer Palle Blak og mener, at kamphunde er en tikkende bombe, som risikerer at gå af, hvis ikke der arbejdes målrettet med fænomenet. Dels skal hundene ID-registreres, og der skal følges op med påbud om mundkurv og snor langt tidligere, end det sker i dag.

- De skal vide, at vi hellere end gerne får skudt en ID-chip i nakken, når vi møder en hund uden registrering. Og at den mindste ballade er den direkte vej til mundkurv, som i øvrigt ikke forringer hundens velfærd.

Palle Blak efterlyser også et nationalt synderegister, så problemhundene ikke bare kan flytte politikreds.

Ikke alt omkring muskelhundene er dog negativt.

- Ofte er der meget stærke bånd mellem ejer og hund, og vores kendskab og interesse for hunden kan også fungere som isbryder i kontakten til personen.

POSITIV PR

De fleste, også politifolk, tror, det er et spørgsmål om "forbudte hunde". Men det er sjældent tilfældet. Hundehandlerne har for længst haft succes med at styre udenom Tosa og Pitbull, der har været forbudte siden 1991. I dag er gaden præget af andre muskelhunde, og skal man tro registreringen i Dansk Hunderegister er der omkring 6.000 af dem og deres image i befolkningen svinger mellem "dræberhund" og venligt familiemedlem.

Palle Blak mener, antallet af kamphunde er fire gange så stort.

Der er et betydeligt mørketal. Vi møder mange uregistrerede hunde alene i vores område. I takt med, at muskelhundredes image bider sig fast, kommer der flere til både legalt og illegalt, siger han. Ligesom der bliver avlet

små bløde hvalpe, som henvender sig til den brede målgruppe, der ganske vist kan tage sig af deres dyr, men ifølge Dansk Kennel Klub ligeså ofte overraskes af hundenes genetisk betingede aggressivitet.

Ofte er det familiehundene, især den populære "amstaff" (American Staffordshire), der i pressen er med til at sikre hundene positiv PR. Hvis det da ikke pludselig går galt. Sidste sommer var adskillige amstaff'ere på forsiderne efter at være gået amok.

IMPORT OG AVL

Det er langt fra nemt at få overblik over import og avl. De dyreste hunde holdes bag lukkede døre til brug for træning og forretning. Store summer skulle være på spil. Indsatsen ved en hundekamp ligger på mellem 4-6.000 kroner.

Ejerne går langt for at træne deres hunde. I Århus gik der sidste år rygter om "hvalpeofringer", hvor stjalne hvalpe angiveligt endte som legetøj mellem kæberne på en kamphund.

PÅ SKADESTUEN

Mindst 5.000 danskere må hvert år på skadestuen efter hundebid. Hver tredje skade udføres af "store, temperamentsfulde" hunde som schæfer, dobermann og rottweiler. Men registreringen opererer ikke med begrebet "kamphunde", der dækker over mange navne og betegnelser, men som for de flestes vedkommende oprindelig er blandet af terrier og de store, kraftige såkaldte molosser-typer. Terrieren, fordi den tænder lynhurtigt, og kan ruske byttet for eksempel en rotte til den er død. Molossen, fordi de af adelsmænd var avlet til jagt på storvildt som vildsvin og kronvildt, som de kunne fastholde, indtil jægeren kunne nå frem og stikke sit våben i bugen som en symbolsk gestus.

Udover at mennesker kommer til skade, bliver et ukendt antal småhunde tygget i stykker for øjnene af deres chokerede ejere. Ofte føres de små hunde i snor, mens overgræbs-hunden løber frit. Den ene eller begge hunde kan også være i nylonliner, der halt lovligt lader hundene bevæge sig i en radius af op til 50 meter.

UFATTELIG MANGE PENGE

Vi har kun set toppen af isbjerget, mener Palle Blak, der dog advarer imod at forveksle tætte, store hunde med kamphunde.

- Man kan sige, at vi retter søgelyset mod hunde med en lav aggressivitetstærskel – ikke så meget den specielle race. Under den kategori er vi dog sikre på at møde kamphundene. Og hvor de er, støder vi på rygter om hundekamp og ikke sjældent anden kriminalitet.

I Ishøj er det endnu ikke lykkedes Palle Blak at komme tæt på organiseret hundekamp, men han er ikke i tvivl om, at de findes.

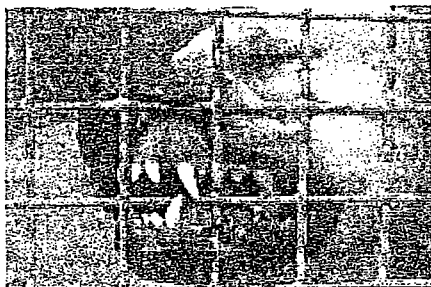
- Jeg havde en snak med en fyr, der fortalte, at han havde haft sin egen hund fra hvalp og var kommet en del i København de sidste fem-seks år. Hunden var meget stor, og han var utallige gange blevet opfordret til at deltage i hundekampe, fortæller Palle Blak.

Kilden fortalte, at hundekampene foregik i skove eller lydsolerede kældre, han havde selv overværet nogle stykker, og der var "ufatteligt" mange penge involveret.

HUND I HVERT FJERDE HJEM

Ifølge Danmarks Statistik er der hund i hvert fjerde danske hjem. En udbetalt forsikringssum på et halvt hundrede millioner årligt siger lidt om, hvad der sker, når hunde bliver ureglerlige og sætter tænderne i menneskekød. Når kamphundene rammer avisernes overskrifter, er det som regel, når et barn bliver lemlæstet – eller en kendt er involveret. Senest blev en malteser overfaldet af en kamphund, som dagen forinden havde skambidt en anden lille hund. En sag, der kom i pressen, fordi offerhundens redningsmand, der er kendt, det handlede om Bettina og Mogens Palle, kastede sig over angriberen – og vandt.

Men der er utallige af lignende beretninger fra ulykkelige borgere, som har set deres hund blive overfaldet – eller sårar bidt ihjel, forlyder det fra Dansk Kennel Klub, der organiserer hundeejere i Danmark. Oplevelser, der aldrig forsvinder fra nethinden, men hurtigt fra nyhedsstrømmen. Kun få møder ender "lykkeligt", som de gange, hvor det er lykkedes af få en kamphund til at slippe biddet ved at brænde den med en cigaret.

TISSER I STUEN

Problemet med kamphundene har mange lag; de ulovlige kampe, den sorte økonomi, dyremishandling, ulovlig import, overfald på mennesker, skambid og drab på andre hunde - men ikke mindst den frygt, de aggressive hunde skaber rundt omkring. En enkelt hund kan i selskab med sin "menneskefar" terrorisere et helt kvarter, så tæppetisser-begrebet får ganske konkret betydning.

Kennelklubbens rådgivere kontaktes ofte af hundeejere på randen af desperation. En "kæmpeogle" har indtaget den nærliggende grønsvæv. Ejeren hælder øl i sig på bænken og råber efter de forbigående. Hunden farer omkring. Eller der står 12-16 store gutter og hænger ud med en vred hund. Begge dele får andre hundeejere til at afstå fra luftturen af frygt for kamphundens urinstinkt. Hundene tisser i stedet i stuerne, mens deres ejere står vinduesvagt i timevis for at spjæde efter fri bane.

VIDSTE DU AT

Otte ud af ti hanhunde - især af kamphundetyperne - efter kønsmodningen udvikler en voldsom hanhundehundedomnans, også kaldet artsfælleaggression.

Danmark huser over 3.000 registrerede Amerikanske bulldogs - en ikke anerkendt race, som fik en voldsom opblomstring efter indførelsen af pitbullforbuddet i 1991 - en type, der er "blandet af alt, hvad der skal bruges i en hundekamp"

Typiske navne er: Dollar, Sherif, Tyson, Al Capone,

Kamphunde trænes blandt andet ved at køre på scooter med en luns kæd i reb og en hund bagefter.

60 dage i fængsel for misrøgt

Selv om hverken mand eller hund blev grebet på fersk gerning, har retten i Tåstrup netop idømt en hundeejer 60 dages ubetinget fængsel for hundekamp og dyremishandling. Dommen er anket og endnu ikke endeligt afgjort.

Både Hundeloven og Dyreværnsloven var i spil, da vicepolitimester Anne-Birgitte Haslund, gik i retten for at få ejeren af en hårdt ørekuperet amstaff dømt for vanrøgt og forberedelse til hundekamp.

Dommeren lagde til grund, at hunden blev opbevaret under forhold, der virkede besynderlige, hvis der skulle være tale om en "familiehund". Amstaff'en boede alene i en lejlighed, omgivet af urin og afføring, og sammen med ørekuperingen fandt dommeren det bevist, at ejeren havde i sinde at bruge hunden i kampøjemed. Han blev fradømt retten til at holde hund i fem år.

Tiltalen omhandlede også et mindre forhold om forsøg på forsikringssvig, men det er anklagerens opfattelse, at det var overtrædelserne af Hunde- og Dyreværnslov, der vejede tungest i strafudmålingen.

Her er loven ...

Hvis en hund har forvoldt skade på et menneske eller anden væsentlig skade, eller der i øvrigt er grundlag for at antage, at den pågældende hund kan være farlig for sine omgivelser, kan politiet enten give besidderen pålæg om, at hunden skal føres i snor og/eller være forsynet med forsvarlig mundkurv. Hvis pålægget overtrædes, kan politiet lade hunden aflive (Hundelovens §6, stk. 4). I denne situation har besidderen ikke krav på en sagkyndig undersøgelse af hunden.

Eller - med det samme - træffe afgørelse om at lade hunden aflive. Besidderen kan forlange, at der foretages en hundesagkyndig undersøgelse, inden politiet træffer afgørelse om aflivning (Hundelovens §6a, stk. 2).

Det er forbudt for en ejer eller besidder at lade en hund deltage i hundekampe. Det er endvidere forbudt at holde hundekampe.

Retten til at beskæftige sig personligt med hunde kan fratages for bestandig eller for et nærmere fastsat tidspunkt, hvis den pågældende har anvendt hund til angreb på eller trussel mod mennesker eller dyr, har undladt at holde sin hund tilbage, da vedkommende bemærkede, at hunden overfaldt mennesker eller dyr, som ejer eller besidder har ladet en hund deltage i en hundekamp eller har holdt hundekamp.

Hundene

Eksempler på racer, der går under betegnelsen kamphund. Betegnelsen muskelhund er i realiteten mere dækkende for hunde, der voldier problemer, idet den særlige ejergruppe går efter hunde, der ser ud som "bodybuildere på anabolske stereoider": Amerikansk bulldog, Dogue de Bodeaux, Engelsk Bulldog, Bull Mastiff, Dogo Argentino, Fina Brasileiro, Mastino Napolitano, Anatolsk hyrdehund, Ca de bestiar, Cao fila de sao miguel, Mastin Espanol, Cane Corso Italiano, Centralasiatisk Ovtcharka, Kaukasisk Ovtcharka, Tosa, Pitbull, Great Japanese dog, Amerikansk Staffordshire Terrier (Amstaff), Staffordshire Bull Terrier, Bull Terrier, Boerboel

Og klip fra avisen ...

☞ Hvalpene flenses for at træne kamphundenes dræberinstinkt til arrangerede hundeslagsmål. ☞ Pigens hovedbund blev flænset op af hunden, der aldrig før havde vist tegn på aggressivitet. ☞ To frådende kamphunde gik amok på en travl legeplads i et forstads-kvarter i Århus.

SKYD EN CHIP I DEN HUND

Hundejere, der ikke følger politiets anvisninger, bør risikere aflivning af hunden, mener Dansk Kennel Klub.

Hver hund skal have et ID-nummer. Det registreres i den nationale hunderegister og får den danske kennelnummer. Såvel det ID-nummer som den danske kennelnummer registreres i Dansk Kennel Klub's database.

• Hvis hundens ejer ikke følger ID-reguleringen eller ikke registrerer hunden, kan den aflives (se lovtekst på www.politi.dk).

• Hvis hundens ejer ikke følger ID-reguleringen eller ikke registrerer hunden, kan den aflives (se lovtekst på www.politi.dk).

den med hundens ejerens oplysninger. Hvis hundens ejer ikke følger ID-reguleringen, kan den aflives (se lovtekst på www.politi.dk).

• Hvis hundens ejer ikke følger ID-reguleringen eller ikke registrerer hunden, kan den aflives (se lovtekst på www.politi.dk).

• Hvis hundens ejer ikke følger ID-reguleringen eller ikke registrerer hunden, kan den aflives (se lovtekst på www.politi.dk).

• Hvis hundens ejer ikke følger ID-reguleringen eller ikke registrerer hunden, kan den aflives (se lovtekst på www.politi.dk).

• Hvis hundens ejer ikke følger ID-reguleringen eller ikke registrerer hunden, kan den aflives (se lovtekst på www.politi.dk).

• Hvis hundens ejer ikke følger ID-reguleringen eller ikke registrerer hunden, kan den aflives (se lovtekst på www.politi.dk).

• Hvis hundens ejer ikke følger ID-reguleringen eller ikke registrerer hunden, kan den aflives (se lovtekst på www.politi.dk).

DEN BOR HOS "MIN FÆTTER"

Pludselig er hunden rejst til Jylland og synderegistret nulstillet. Nationalt registrering, OV-kurser og ledelsesmæssigt fokus efterlyses

Som med al anden broget aktivitet er opfindsomhed og frækhed hverdag, når det gælder hundeejere.

- Pludselig er den hund, vi har interesseret os for, pist væk. Noget med en fætter i det jyske, og det bliver den jo ikke mindre farlig af, siger Palle Blak, der kender til en sag, hvor en hund havde 12 anmærkninger i én kreds i Jylland, fik nulstillet sit synderegister og fortsatte karrieren på Fyn.

- Hånden på hjertet, hvor mange af os prioriterer at fornicle sådan en sag videre? Og vil den blive taget alvorligt?

Palle Blak kunne først og fremmest ønske sig en fælles køreplan for politiet – et action-card, der var grundlag for lokale uddannelser, temamøder, men også OV-kurser på Avno.

- Vi kan sagtens registrere den og den hændelse, men det skal ikke være "fordi jeg lige synes". Vi mangler en procedure. Der skal være nogenlunde ens konsekvens i Vordingborg og Viborg.

NATIONALT SYNDEREGISTER

Palle Blak kunne også ønske sig et nationalt synderegister

- Når vi snakker hunde, er vi nødt til at tænke ID. Intet stelnummer, ingen sag. Spildt arbejde. Jeg kender eksempler på virkelig godt fodarbejde, og så viser det sig, at der ikke er nok kød på, ingen ID og sagen falder. Derfor kunne jeg godt tænke mig en samlet registrering, en form for nationalt synderegister.

Det ville lette, hvis man på www.politi.dk meldte ud, at man fra Rigspolitiet mener noget alvorligt med området.

- Ligesom man gør med fartkontrol og børn på cykler: Er du klar med lygterne, for nu bliver det tidligt mørkt ... Det ville være et opråb, der fik ejere med rent mel i posen ud af busken. En god borgerservice, også for banditterne, der kan rætte ind til højre og ellers regne med, vi dukker op før eller siden.

VI HAR IKKE TID

Dyreadfærdsrådgiver Lise Lotte Christensen bliver ofte mødt med suk, når hun opfordrer politiet til at gå efter ID.

- Skal vi nu suse omkring efter hunde, fordi en skødehund er blevet hængt lidt?

- Jeg ved, at tiden er et reelt problem. Omvendt ser jeg eksempler, hvor der bliver

brugt mange timer på afhøringer og samtaler om overfaldne småhunde, men hvor man dropper rapportskrivningen, fordi sagen forekommer for lille eller mangler ID.

Først når kæberne smækker for måske fjerde gang, og der er nogen, der er kommet seriøst til skade, sker der noget. Småhundeejere forsøger måske at redde deres hund ved at tage den i armene, men en opildnet kamphund går efter struben og tager gerne mennesket med.

- Jeg ved fra sager i Dansk Kennel Klub, at adskillige overfald kunne være undgået, hvis adfærden var registreret tidligere. Er hunden parat til at bide artsfæller i stykker, kan den også angribe et menneske under uheldige omstændigheder. Det handler om tærskelen for aggressivitet.

- Jeg ville ønske, at det blev procedure at skrive ID-nummer i døgnrapporten og lade nærpoltiet følge op. Der er hunde med i mange af de nataktive og kriminelle miljøer i dag, siger Lise Lotte Christensen.

DET ER IKKE SYND

Udmærket hundeliv med mundkurv

Hunden kan have et udmærket hundeliv med mundkurv, fastslår dyreadfærds konsulent Lise Lotte Christensen, som står bag utallige artikler, radio- og TV-indslag om emnet.

- De forbliver i live, og rent dyreetisk er der ikke noget at indvende. Igen handler det om ejerens evne til en fornuftig opdragelse. I Italien skal store hunde gå med mundkurv, og

i Tyskland gælder det mange racer. Hundene lider ikke under det.

Lise Lotte Christensen understreger, at hun ikke skal gøre sig til dommer for, hvilke hunde, der kunne blive tale om, men synes, den nye hundelov giver nogle meget konkrete værktøjer, som er rimelige overfor både hunde og deres omgivelser.

FÅ EN ID SCANNER

Mange politikredse har ingen mulighed for at tjekke elektronisk chip

I Ishøj Nærpoliti blev det nemmere at skaffe overblik over egnens hunde, da man anskaffede sig en håndstør digital ID-scanner, der kan smides i lommen, når man går patrulje. Scanneren er ISO-testet og bruges internationalt.

- Før måtte vi slæbe på et monstrum eller hente folk ind for at få hundens chip tjekket, fortæller Palle Blak. Han kender ikke mange kolleger, der har scanneren og ved ikke, hvordan de klarer sig uden.

- Den koster bare 1.000 kroner. Vi burde skride ind på landsplan med kampagneuger, hvor vi smider scanneren i patruljebilen og bruger den, når vi møder de her mennesker og deres hunde. Det ville sætte os i respekt.

Dansk Kennel Klub formidler salget af scanneren for firmaet Kruise, hvortil man også kan henvende sig direkte. Palle Blak Pedersen står gerne til rådighed med brugererfaring.

HVALPE FRA ØST

Stor efterspørgsel og utålmodige kunder skaber marked for mellemlandere og østimport

Et stigende antal hvalpe kommer fra det tidligere Østeuropa. Det er racer, hvor der er akut efterspørgsel, og hvor der er mellem-mænd og store summer på spil. Hundene har ikke været i menneskehænder, men har gået isoleret i haveskure eller stalde. De er ikke socialiserede, og hvalpene tages ofte fra deres mor før de er otte uger, så tæven hurtigt kan komme i løbetid igen, lyder kritikken fra Dansk Kennel Klub, der principielt ikke

optager medlemmer, der opkøber hunde til videresalg.

- Vi bliver beskyldt for brødnid, når vi er hårde ved østhandlen, men enhver med den mindste smule empati kan regne ud, at hverken ejere, hunde eller omgivelser har gevinst af den trafik, siger Vibøke Knudsen, tidligere formand, nu kommunikationsansvarlig i kennelklubben.

Det er ejeren, der er farlig

- Hvilken som helst hund kan principielt "laves farlig" af sin ejer. Derfor giver det ingen mening at forbyde specifikke racer. Omvendt giver det heller ikke mening at frygte alle store hunde, siger Vibøke Knudsen, kommunikationskonsulent i Dansk Kennel Klub. Det handler om hundetyper og "hunde-individer". Om hvordan hund og ejer fungerer sammen.

- Vi skal ikke have forhold som i Tyskland, hvor der er mindst 30 racer på forskellige forbudslistor, men hvor hel- og halvkriminelle stadig er i stand til at skaffe sig alle mulige andre "interessante" typer og blandinger især fra Østeuropa. Det har fået de tyske myndigheder til at gå meget rabiat til værks med omfattende krav om mundkurv. Det ser ikke sundt ud i et demokratisk land. Herhjemme har vi chancen for at gribe problemet an, før det vokser ud af kontrol.

Straffen er for lav

Dansk Kennel Klub så gerne, at overtrædelse af loven om hundekampe giver fængselsstraf og ikke "latterligt lave bøder", som det er formuleret på klubbens hjemmeside. I september faldt den første dom i en sag om hundekamp. To mænd blev idømt bøder på hver 5.000 kroner. Det er opfattelsen i Dansk Kennel Klub, at indsatserne ved hundekamp nemt overstiger 5.000 pr. person pr. kamp.

ULOVLIGT hundehandleri

Mishandling er bare et aspekt, når dyr handles som spotvarer, og det sker ifølge Dansk Kennel Klub i takt med, at muskelhunde bliver stadigt mere populære. En dokumentar på TV2, Operation X, bragte i februar i år, hundekampe og målrettet avl hjem i danskernes stuer. Journalisten Morten Spiegelhauer gik undercover og dokumenterede en række påstande om ulovligt hundehandleri, sort økonomi og kampe med øreklippede, tændte, kamptrænede hunde.

Teksten er skrevet af Mette Andersen.

Fra: Annette Møller [mailto:annette@rhodos.as]

Sendt: 2. juni 2006 11:16

Til: post

Emne: IGEN en lille hund dræbt af kamphund

Jeg henvender mit til jer i håb om at få det lidt bedre. For jeg er faktisk slået helt ud af kurs. Jeg håber at der er en hos jer der lige gider at give sig tid til at læse min mail.

Onsdag stod jeg og ventede på bussen på Christianshavns Torv. Mindre end 1 m fra mig sad en lille West Highland White Terrier. Den sad helt stille og pænt, i snor. Pludselig kom der en meget stor brun kamphund (lys brun med meget stort bredt hoved, stor mund der ligesom "smiler" og med små ører) luntende hen og helt uden varsel af nogen art tog den fat om den lille hunds nakke. Den begyndte straks at ruske det lille væsen. Der var rigtig mange mennesker på torvet og alle begyndte at råbe op om at nogen skulle gøre noget. I ca. ½ minut hylede og skreg den lille hund alt mens den blev rusket og bidt mere og mere, og så blev den stille. Den store hund rendte rundt med den lille krop i munden i ca 2 min og ruskede mere og mere voldsomt i den. Til sidst smed den den fra sig og så var der en – hvad jeg først troede var ejeren – der greb den i nakkeskindet med begge hænder og bar den hen hvor jeg stod og satte den lige op i ansigtet på mig alt imens han spurgte om jeg var sej eller hvad.

Jeg stod og ringede til politiet og må indrømme at jeg var så chokeret at jeg var ved at besvime. Jeg vendte mig om og gik meget hurtigt væk. Hunden havde sin store mund fuld af blod, hår og kødrester. Jeg må indrømme at jeg troede at min sidste time var kommet. Han satte så hunden ned og lod den rende rundt igen.

Det var virkelig stort oprør på pladsen. Det var delt op i 2 grupper. Alle os "almindelig" mennesker der var dybt berørte og frustrerede og så den klynge der altid sidder og drikke på torvet. Det var en af dem der var ejeren og uhyret.

Jeg kunne ikke rumme mere og skyndte mig op i den første den bedste bus der kom samtidig kom politiet.

Jeg har intet set eller hørt i medierne om denne skrækkelige episode. Hvorfor mon? Jeg har min daglige gang på Christianshavns Torv da jeg arbejder der. jeg kan næsten ikke overskue at risikere at rende ind i den hund/mand igen.

Nu er jeg så blevet så nervøs at jeg virkelig skal tage mig sammen for at gå ud med min egen hund. Jeg er simpelthen så bange for at møde samme skæbne.

Hvad skal/kan jeg gøre både for at få mine dejlige gåture igen uden frygt og hvis jeg (gud forbyde det) skulle komme ud for det igen.

Håber at der er en der vil ofre et par minutter på mig. Og undskyld jeg sådan trænger mig på.

Med venlig hilsen
Annette Møller
Korfuvej 28
2300 S

Fra martinbruun@hotmail.com den 31. aug. 2006

kære Vibeke Knudsen!

I forlængelse af vores samtale dd. om 4 bidende hunde i Hvidovre er her hændelsesforløbet. Desuden har jeg samlet et par artikler fra Hvidovreavisen om hundene.

Peter Andersen blev overfaldet i vores indkørsel kl. 11.00 den 28/8. 4 herreløse hunde løb ind i indkørslen, hvor han sad og lugede ukrudt. Den ene bed ham i benet, en anden sprang over hegnet til vores hund, en tredje bed ham i det andet ben, da han forsøgte at komme gennem havelågen, for at komme vores egen hund til undsætning og få dem begge bragt i sikkerhed i huset. Dette lykkedes!

Ved det efterfølgende opkald til politiet blev han rådet til at gå hen til den nærliggende skole (Risbjergskolen) da politiet ville være her, fordi hundene ligeledes hærgede her. Ved ankomsten til skolen måtte han dog flygte op i en bus, fordi der nok var hunde, men intet politi! Politet ankom. Ligeses ejeren af hundene, som endog tilbød dem tilsalg til Peter, som dog afslog det generøse tilbud på trods af ejerens anprisninger af dyrene! Politet udbad sig en skadesjournal på skaderne, som de modtog den 29/8 ved den endelige anmeldelse. Denne anmeldelse har journalnr. 0600-89152-00011-06. Ejeren har åbenbart tidlige været på den den forkerte side af kanten, også med hundene, idet der under "Sagens art" på anmeldelsen står: "Hundeloven, overtr. af samt overtr. af pålæg" Manden har stadig sine hunde og det er ifølge olitiet svært at gøre det store ved bla. fordi han har adresse i København, og altså ikke her i Hvidovre, hvor han opholder sig i sine forældres hus. Jeg har anført overfor politiet om det ikke ville være en ide at få hundene mentalundersøgt (som jeg fik at vide man kunne gøre i DKK), men det mener de ikke at have hjemmel til. De mener ikke at hundene har gjort nok til at de kan foretage yderligere. Adspurgt om hvad der så skal til for at de kan komme videre er svaret, at det er svært at sige noget konkret om! Jeg mener ikke at det er forsvarligt med et sådant hundehold, men det kan de vist ikke rigtig forholde sig til.

Jeg håber det kan hjælpe lidt på kreativitetn, hvis du tager kontakt til politiet i Hvidovre/Rødovre. Du skal tale med Henrik Gram, som vist er politikommisær. Han kan nås på tlf. 36321448.

Med venlig hilsen
Martin Bruun
tlf. 60629601/38103839

lRisbjergskolen tilkaldte i mandags kl. 11.00 politiet - den uhyggelige melding lød på, at fire til fem store og bidske hunde drev rundt på Risbjergskolen, og at skoleinspektøren var blevet skambidt. Skoleinspektør, Søren Tarp på Risbjergskolen fik meddelelsen om hundene via sine lærerkolleger, som kom styrtende ind på hans kontor. De sagde, at der var observeret løse hunde i skolegården og på boldbanerne. Fire hunde befandt sig på de grønne arealer, og én luskede rundt i selve skolegården. I en fart fik lærerne kaldt børnene sammen og lukket yderdørene til skolen, før nogen kom til skade. Skoleinspektør, Søren Tarp besluttede sig for at få hunden i skolegården væk, men det krævede altså, at han skulle gå ud til den. Hans intention var at lokke hunden ud forbi lågerne til selve gården og derefter lukke den af.

Den brave skoleinspektør gik derfor ud i gården og stod nu ansigt til ansigt med bæstet:

- Hunden var nysgerrig, fortæller Søren Tarp, så jeg kunne uden større besvær manøvrere den hen imod lågen. Den gik også igennem, men da jeg selv skulle tilbage for at smække den i - da angriber hunden. Den bed sig fast i mit ben, men heldigvis havde jeg åndsnærværelse nok til at smække lågen. Optrinet i skolegården var blevet hørt af hundens fire kumpaner, som befandt sig ude på skolens boldbaner, og de kom nu stormende til undsætning som et kobbelt ulve:

- Heldigvis stod jeg i sikkerhed bag lågen, forklarer Søren Tarp, - Tænk hvis de allesammen havde kastet sig over mig. Og de så godt nok bidske ud - knurrende og med blottede tænder. Men heldigvis ankom politiet i det samme og tog hånd om sagen.

Skoleinspektør, Søren Tarp kunne derefter tage på skadestuen med sit læderede ben. Såret blev rensat og han blev vaccineret for stivkrampe. Men han er ærgerlig: - Jeg skulle have deltaget i DHL stafetten, men det kan jeg ikke længere med det ben.

Politiet fik fat i hundenes 28 årige ejer fra Kbh. Han var på besøg hos sin familie, som er bosat i umiddelbar nærhed af Risbjergskolen, og det var herfra, at hundene var stukket af.

Politiet efterforsker i øjeblikket sagen, men oplyser at manden vil blive sigtet.

j.r.

Sidst ændret: 30. August 2006 10:34

Torsdag 31- august 2006 Hvidovrevej 301
2650 Hvidovre
Tlf.:36 49 55 55
Fax.: 36 77 25 55

KAMPHUNDE HUSERER I HVIDOVRE

21. Juni 2006 11:00

En dag i foregående uge kl. 04.00 blev mine børnebørns kæledyr, katten Peter dræbt på en utrolig bestialsk måde. I en blodrus blev den jagtet ind i en carport og dræbt og sønderflået af 6-7 frådende kamphunde. Mine børnebørn blev vækket af den voldsomme tumult og larm og blev således konfronteret med at deres kæledyr var blevet dræbt og sønderrevet.

Da min svigersøn gik ud for at se, hvad der foregik, blev han mødt af et forfærdeligt syn: Den sønderflåede kat, 6-7 frådende kamphunde og en ejer af disse hunde, som var ved at samle sin flok, mens han roste dem for veludført gerning. Han reagerede og standsede ikke ved min svigersøns anråben - forlod blot stedet med sit kobbelt af dræberhunde.

Der tegner sig måske et billede af hvorfor der i Hvidovre er opsat så mange efterlysninger af savnede katte, da disse kamphunde sandsynligvis bor og luftes i Hvidovre og skal trænes i at dræbe.

Mine børnebørn er i dag meget ulykkelige over tabet af deres elskede Peter. Hvor mange katte skal denne afstumpede person og hans kamphunde have lov at lemlæste og dræbe og hvornår angriber de et barn eller en voksen?

Nogen må sidde inde med en viden om, hvor denne afstumpede person og hundene opholder sig. Vi taler om en yngre mandsperson kørende på cykel med en flok af 6-7 store kamphunde. Jeg appellerer til, at de der kender noget til ovenstående afstumpede person og hans hunde vil melde dette, så vi kan få stoppet disses vanvittige adfærd.

Bedstefar

Sidst ændret: 21. Juni 2006 11:04

Mindst tre læsere frygter nye angreb, efter at en familiekat for nylig blev bidt ihjel af kamphunde i Hvidovre.

En læser vil vide, hvor i Hvidovre cyklisten med dræberhundene huserer. En anden læser har skrevet et indlæg, som kan læses på Talerstolen i nærværende sektion. Og så er der Inger Nielsen:

- Jeg har selv et par store schæfere, som jeg træner meget med og er nået langt med omkring lydighed. Men jeg har jo ikke en chance for at klare mig, hvis vi møder de hunde. De går både på hunde og folk, og med så mange, 6-7 stykker, kan ejeren ikke styre det. Det hjælper heller ikke at forsvare sig med f.eks. en kæp, for det opildner bare den slags hunde, hvoraf mange i øvrigt ikke har hundetegn, siger Inger Nielsen, og videre:

- Min datter er også nervøs nu. Hun lufter sin schæfer tidligt om morgenen, når hun løber tur. Og selv tør jeg ikke lade mine to børnebørn på ni og seks år lufte mine schæfere mere, tilføjer Inger Nielsen.

Blodrus

Hvidovre Avis har talt med sidste uges læserbrevsskribent. Han fortæller at angrebet, der fandt sted på en adresse i området omkring Hvidovre Stadion, er anmeldt til politiet. Gerningsmanden er af udenlandsk afstamning og brunhudet. Han talte en-gelsk til sine hunde og kørte på en damecykel. Angrebet skete klokken fire om morgenen tirsdag den 13. juni. Bedstefarens børnebørns kæledyr, katten Peter, blev ifølge bedstefaren "dræbt på en utrolig bestialske måde".

- I en blodrus blev den jagtet ind i en carport og dræbt og sønderflået af 6-7 frådende kamphunde. Mine børnebørn blev vækket af den voldsomme tumult og larm og blev således konfronteret med, at deres kæledyr var blevet dræbt og sønderrevet, skriver han i læserbrevet, og videre:

- Da min svigersøn gik ud for at se, hvad der foregik, blev han mødt af et forfærdeligt syn: Den sønderflåede kat, 6-7 frådende kamphunde og en ejer af disse hunde, som var ved at samle sin flok, mens han roste dem for veludført gerning. Han reagerede og standsede ikke ved min svigersøns anråben - forlod blot stedet med sit koppel af dræberhunde, oplyser bedstefaren.

"Good boy"

Ordenspolitiet bekræfter, at angrebet er anmeldt.

Gerningsmanden var ifølge anmeldelsen "tydeligt bevidst om, hvad der foregik".

Efter angrebet kaldte han hundene til sig ved at knipse med fingrene - og de kom omgående.

Kommandoerne mellem hunde og ejer foregik på en-gelsk, f.eks. da han cyklede derfra, sagde han "come on, boys". At der anvendes engelsk kan evt. tyde på, at hundene er trænet og opkøbt i udlandet.

Der er intet signalement af gerningsmanden, der kørte på en gammel cykel. Politiet kan ikke bekræfte, at anmelderen forsøgte at anråde gerningsmanden, men betvivler på ingen måde selve historien.

At lade sine hunde overfalde en kat betegnes af politiet som minimum hærværk. Der kan også være tale om brud på dyreværnsloven. Desuden kan hundene evt. være købt ulovligt.

Har man oplysninger om gerningsmanden, bedes man kontakte Rødovre Politi. Sagen overgives nu til nærpolitiet med henblik på yderligere efterforskning. Politiet fraråder folk selv at blande sig, hvis man skulle komme ud for, at kamphundene overfalder ens kæledyr. Det tilrådes at ringe til politiet. terf

Sidst ændret: 28. Juni 2006 09:44

rompet:

Rubrik: Dræberhund går stadig frit omkring

Underrubrik: HUNDESLAGSMÅL: Pårørende til flænsede småhunde kræver kamphund aflivet

Byline: Af Lone Beck

---- lone.beck

Indledning:

Brødtekst:

HJØRRING: I februar lå minicollien Bell i coma med en hjerneblødning efter at den blev overfaldet på åben gade af en kamphund. For et par uger siden blev gravhunden Mikkel aflivet som offer for samme kamphund.

---- Mikkel blev næsten flået i småstykker for øjnene af sin ejer, der stadig er for chokeret til at fortælle om det, der skete. Jytte Larsen, der har været «plejemor» for Mikkel, er både rystet og vred efter aflivningen. Hun var med hos dyrlægen for at tage afsked med Mikkel.

---- Ilde tilredt

---- - Den var meget ilde tilredt, bl.a. var venstre skulder bidt helt i stykker, munden var skambidt og der manglede nogle tænder. Den havde store bid i maveregionen, og nerverne og senerne til bagpartiet var bidt i stykker, så den aldrig var kommet til at gå igen, fortæller Jytte Larsen.

---- - Mikkel var en meget fin gravhund med adelig stamtavle og de allerbedste egenskaber man kan tænke sig hos en hund. Jeg har aldrig oplevet en så kærlig og tillidsfuld hund før. Den er simpelt hen uerstattelig for sin ejer, som ikke helt ved, om hun nogen sinde kan komme sig efter denne enormt barske oplevelse.

---- - Er det virkelig nok, at sådan en aggressiv kamphund kan nøjes med, at få mundkurv på?, vil Jytte Larsen vide.

---- Hjørring Politi bebudede efter overfaldet på Mikkel, at de ville forsøge at få givet kamphundens ejer pålæg om at hans hund skal gå med mundkurv.

---- Afliv kamphunden!

---- Det synes Jytte Larsen er helt urimeligt - kamphunden skal aflives!

---- Det samme mener Michael Sams. Han ejer minicollien Bell, der aldrig er kommet sig helt efter mødet med kamphunden.

---- - Kamphunden burde været fjernet fra gaden forlængst, siger han.

---- Hjørring Nærpoliti, som hundeoverfaldene sorterer under, har endnu ikke haft kontakt til kamphundens ejer, så kamphunden færdes stadig i Hjørring uden mundkurv.

---- - Vi har ikke fået gjort noget ved sagen endnu, men nu retter vi henvendelse til manden med hunden og hører hans indsigelser, derefter må juristerne træffe en afgørelse om hvad der skal ske med den - om den skal have mundkurv på eller om den skal aflives, oplyser vicepolitikommisær Helge Jessen.

Kategori: Hjørring

Linier: 103

Publikationsnavn: Nordjyske Stiftstidende

Publikationsdato: 20. september 2006

Oprettelsesdato: 19. september 2006

Arkiveringsdato: 20. september 2006

Rubrik: Kamphund skal have mundkurv på

Underrubrik: AGGRESSIV: Samme amstaff har nu overfaldet to mindre hunde i Hjørrings midtby

Byline: Af Lone Beck

---- lone.beck

Indledning:

Brødtekst:

HJØRRING: - Den hund burde være fjernet fra gaden forlængst, raser Michael Sams, Hjørring.

---- Hans minicollie Bell blev i foråret groft overfaldet af en kamphund, og i sidste uge lod samme kamphund af racen amerikansk staffordshire terrier, også kaldet amstaff, sine aggressioner gå ud over en lille gravhund.

---- Michael Sams' hund fik den hårdeste medfart, da amstaff'en gik amok uden for Fætter BR i Hjørring. Bell fik kraniebrud, hjerneblødning og store flænger og er aldrig kommet sig helt.

---- Michael Sams meldte overfaldet til Hjørring Politi, og henvendte sig igen til politiet i sidste uge, da han læste i Nordjyske Stiftstidende om gravhunden, der tirsdag eftermiddag blev skambidt uden for Nordjyske Bank.

---- - Politiet fortalte at de havde henlagt min sag, men at de nu ville tage den op igen. Det er altså for ringe. Den hund burde jo aflives, mener Michael Sams.

---- Efter overfaldet på Bell fik han 4000 kr. fra kamphundens ejers forsikringsselskab til at dække dyrlægeregningen.

---- Michael Sams gik ud fra som givet, at kamphunden derudover ville blive pacifiseret, men ejeren slap altså med en løftet pegefinger.

---- Det nye overfald får dog ikke lov til at passere ubemærket hen.

---- Ejeren af kamphunden er sigtet efter hundeloven, og Hjørring Politi vil forsøge at få givet ejeren et påbud om, at hunden altid skal være iført mundkurv, når den færdes i offentligheden.

---- - Der skal være en partshøring først, men jeg kan ikke forestille mig andet, end at der gives påbud om mundkurv, siger vicepolitikommissær Helge Jessen fra nærpoltiet i Hjørring.

Kategori: Hjørring

Linier: 65

Publikationsnavn: Nordjyske Stiftstidende

Publikationsdato: 14. september 2006

Oprettelsesdato: 12. september 2006

Arkiveringsdato: 14. september 2006

Med venlig hilsen

Karen Marie Foldbjerg

Faktagruppen

NORDJYSKE Medier

Tlf. 99 35 34 23

Karenmarie.foldbjerg@nordjyske.dk

"Så skete det igen, denne gang på Østerbro

En Ruhåret Fox Terrier på 3 år blev søndag den 4. februar bidt ihjel - formentlig en blanding af Amerikansk Staffordshire Terrier og en Pitbull Terrier, da han var ude at gå sin sædvanlige formiddagstur med sin ejer. PeterEmil (hans kaldenavn) var selvfølgelig i snor som altid og gik og legede med en pind. Pludselig kom den anden hund bagfra og angreb Peter Emil uden at ejeren havde hørt at den kom - den var selvfølgelig løs. Peter Emil skreg højt og blev slynget rundt i luften adskillige gange. Et ung pige - som tilsyneladende var ude med hunden, forsøgte forgæves at få munden op så PeterEmil kunne komme ud, men forgæves. Derefter kom et par "muskelmænd løbende og det lykkedes den ene af dem at få munden op så PeterEmil kunne komme fri, derefter "spæned" de 3 personer sammen med hunden væk. Den unge pige var i færd med at skrive navn og adresse på hundens ejer, men desværre blev hun ikke færdig, da de 2 mænd trak afsted med hende.

PeterEmil døde på dyrehospitalet og hans ejer er naturligvis ganske ulykkelig.

Sagen er selvfølgelig anmeldt til politiet, men Annelise får jo ikke sin PeterEmil tilbage.

Hvor mange hunde skal overfaldes og bides ihjel før der bliver grebet ind?

Hvorfor gør politiet ikke noget ved alle de løsgående hunde og deres ejere?

Jeg ved godt at DKK gør hvad de kan, men kan der gøres endnu mere, vil det jo være dejligt."

Venlig hilsen

Vibeke Sørensen

Bilag

enkelte

§, 30-06 og

/ kraftigere)

m og større/

ftigere - an-

indingshastig-

Lov om hunde

Lov nr. 164 af 18. maj 1937

§ 1. Besidderen af en hund skal sørge for, at hunden, fra den er 4 måneder gammel, er mærket og registreret samt bærer halsbånd forsynet med et skilt, der angiver besidderens navn og adresse.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om mærkning, registrering gebyr og om udformningen af skiltet, jf. stk. 1. Justitsministeren kan herunder bestemme, at mærknings- og registreringsordningen skal administreres af en eller flere private organisationer, og at besidderen af en hund skal give de nødvendige oplysninger samt indbetale gebyr til disse organisationer.

Stk. 3. Politiet kan lade en hund mærke og registrere for besidderens regning, hvis hunden i strid med stk. 1 ikke er mærket og registreret.

Ændringer:

Ændret 1/7 2003 ved 2003-05-28-ÆL.385 (LF 164 02-03) og 1/1 1993 ved 1992-12-23-ÆL.1064, jf. ikrafttrædelsesbestemmelserne og 1/1 1993 ved 1992-05-14-ÆL.335, jf. ikrafttrædelsesbestemmelserne.

§ 2. Det er forbudt at holde hund på steder, hvor der ikke er beboelse, såsom i kolonihaver, medmindre politiet meddeler tilladelse dertil. Sådan tilladelse kan kun gives, når der skønnes at være sikkerhed for, at hunden vil blive passet forsvarligt, og tilladelsen kan til enhver tid tilbagetages.

§ 3. I byer og områder med bymæssig bebyggelse er det forbudt at lade hunde færdes på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, uden at de enten føres i bånd eller er i følge med en person, som har fuldt herredømme over dem. En hund anses ikke for at

være under ledsagelse, fordi den er under tilsyn fra besidderens bolig eller forretningslokale. Føres hunde i bånd, skal dette være så kort, at hunden holdes tæt ind til ledsageren. Såfremt hunde på de nævnte steder færdes løse uden at være i følge med en person, der har fuldt herredømme over dem, lader politiet dem optage og underretter besidderen. Er hunden ikke mærket og registreret, fremlyses den. Det gælder dog ikke, såfremt hunden bærer skilt som nævnt i § 1, stk. 1. Hvis besidderen ikke inden 3 døgn efter, at underretning eller fremlysning har fundet sted, indløser hunden ved at betale de udgifter, som optagelsen har medført, kan politiet afhænde hunden eller lade den aflive. Et eventuelt overskud ved afhændelsen tilfalder ejeren hvis han melder sig inden 3 måneder og godtgør sin ret, og ellers statskassen. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om afhændelse af optagne hunde.

Stk. 2. I politivedtægterne kan der optages bestemmelse om, at hunde på de i stk. 1 nævnte steder altid skal føres i bånd, ligesom det af færdselshensyn kan bestemmes, at hovedreglen i stk. 1, 1. pkt., uden for de dér nævnte områder skal komme til anvendelse for bestemt angivne veje eller ejendomme.

Stk. 3. Uden for København, Frederiksberg og Gentofte samt byer med over 15.000 indbyggere skal schæferhunde, dobermannpinschere, rottweilere, bulldogge, bokserer, newfoundlandere, sct. bernhardshunde, grand danois'er, leonbergere, skotske hyrdehunde, broholmere, mynder, dalmatinere, hønsehunde (tysk korthår, pointer, setter, griffon). krydsninger af disse racer samt enhver større hund, der efter sin race eller sin karakter kan sidestilles med de nævnte hunde, føres

Hunde og katte
Lov nr. 164 af 18/5 1937
Hundeloven

i bånd eller holdes indelukket eller forsvarligt bundet fra solnedgang til solopgang, dog mindst i tiden fra kl. 18 til kl. 6. Bestemmelsen gælder ikke hunde, der benyttes af politiet, hæren, skov- og jagtbetjente, vagtselskaber o.lign., eller jagthunde, der af en person, der har fuldt herredømme over dem, anvendes til jagt inden for den i jagtloven fastsatte jagttid.

Stk. 4. Uden for byer og områder med bymæssig bebyggelse påhviler det besidderen af en hund at drage omsorg for, at den ikke strejfer om.

Stk. 5. Løsgående glubske hunde må ikke uden politiets tilladelse anvendes til bevogtning af pladser.

Stk. 6. Under ganske særlige omstændigheder kan politiet tillade, at bestemmelserne i stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, samt de i medfør af stk. 2 udfærdigede politivedtægter fraviges for et begrænset tidsrum.

Ændringer:

Ændret 1/1 1993 ved 1992-12-23-ÆL.1064, jf. ikrafttrædelsesbestemmelserne.

§ 4. Forstyrrer en hund de omboendes ro ved gentagen eller vedholdende gøen eller tuden, og der indgives klage derover til politiet, giver dette besidderen pålæg om at holde hunden indelukket eller, hvis denne foranstaltning ikke hjælper, eller hunden allerede holdes indelukket, at lade den fjerne. Justitsministeren kan, for så vidt det drejer sig om hunde, der af erhvervsmæssige opdrættere holdes indelukket i hundegård eller på anden måde, dispensere fra denne bestemmelse i tilfælde, hvor der ved en hundegårds anlæggelse og indretning er taget ethvert rimeligt hensyn til bebyggelsesforholdene.

§ 5. Det er forbudt til stadighed at holde en hund bundet.

Stk. 2. Når en hund holdes bundet, skal dens lænke mindst være 5 m lang, og den skal have adgang til et opholdsrum, der kan yde den forsvarligt læ mod regn, blæst og kulde. Består opholdsrummet i et hundehus, skal det være rummeligt og så højt, at hunden kan stå oprejst.

§ 6. Det påhviler besidderen af en hund at træffe de foranstaltninger, der efter forholdene må anses påkrævet for at forebygge, at hunden volder andre skade.

Stk. 2. Hvis en hund har forvoldt skade på et menneske eller anden væsentlig skade eller der i øvrigt er grundlag for at antage, at den pågældende hund kan være farlig for sine omgivelser, kan politimesteren, i København politidirektøren,

- 1) give besidderen pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i snor eller være forsynet med forsvarlig mundkurv eller begge dele, eller
- 2) træffe afgørelse om at lade hunden aflive.

Stk. 3. Politimesteren, i København politidirektøren, kan give besidderen pålæg som nævnt i stk. 2, nr. 1, hvis hunden har for vane at forulempe mennesker eller dyr ved på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, at fare imod dem eller forfølge dem eller at forulempe husdyr i ejendom eller på mark.

Stk. 4. Hvis et pålæg efter stk. 2, nr. 1, eller stk. 3 overtrædes, kan politimesteren, i København politidirektøren, træffe afgørelse om at lade hunden aflive.

Stk. 5. Politimesteren, i København politidirektøren, afholder omkostningerne ved at lade en hund aflive, jf. stk. 2, nr. 2, eller stk. 4, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

Stk. 6. Overflyttes hunden til en anden politikreds, skal besidderen underrette politiet i denne om et efter stk. 2, nr. 1, eller stk. 3 givet pålæg.

Ændringer:

Ændret 1/7 2003 ved 2003-05-28-ÆL.385 (LF 164 02-03) og 1/1 1993 ved 1992-05-14-ÆL.335.

§ 6 a. På politiets anmodning er besidderen af en hund forpligtet til at medvirke til en sagkyndig undersøgelse af hundens adfærd, inden der træffes afgørelse efter § 6, stk. 2, nr. 2, om aflivning af hunden.

Stk. 2. Besidderen af en hundesagkyndig i stk. 1, inden politidirektøren, træffer i 2. om aflivning af hunden.
Stk. 3. Politimesteren, afholder omkostningerne af hundesagkyndige under løbet refunderet af b

Ændringer:

Indsat 1/7 2003 ved 2003

§ 6 b. Politiet kan bemyndiges til at give besidderen af en hund pension, indtil der er truffet afgørelse i stk. 2, nr. 2, eller stk. 3, og hvis der træffes afgørelse om aflivning, indtil afgørelsen er truffet.

Stk. 2. Politiet har adgang til hundeholdepladser og beslutninger om fornyelse af tilladelse til hundeholdepladser kan om fornødent træffes.

Stk. 3. Klage over afgørelsen kan om fornødent bringes ind i politiet.

Stk. 4. Politimesteren, afholder omkostningerne af pension, indtil der er truffet afgørelse om aflivning af hunden.

Ændringer:

Indsat 1/7 2003 ved 2003

§ 6 c. Fristen for at træffe afgørelse af klagen over afgørelsen om aflivning af hunden, efter § 6, stk. 2, nr. 2, eller stk. 3, er 14 dage. Hvis klagefristen udløber på en helligdag eller grundlovsdag, flyttes fristen til den følgende helligdag eller grundlovsdag.

Stk. 2. Rettidigheden af afgørelsen, medmindre andet er bestemt.

Ændringer:

Indsat 1/7 2003 ved 2003

Hunde og katte
Lov nr. 164 af 18/5 1937
Hundeloven

und at træffe
dene må an-
inden voldet

t skade på et
de eller der i
en pågælden-
givelser, kan
irektøren,

hunden, når
skal føres i
ed forsvarlig
ler

navn politidi-
g som nævnt i
ie at forulem-
er, veje, stier
or almindelig
slge dem eller
r på mark.

2, nr. 1, eller
ren, i Køben-
lse om at lade

havn politidi-
ved at lade en
k. 4, men kan
eren.

i anden politi-
olitet i denne
givet pålæg.

LF 164 02-03) og

sidderen af en
en sagkyndig
nden der træf-
om aflivning

Stk. 2. Besidderen kan forlange, at der foreta-
ges en hundesagkyndig undersøgelse som nævnt
i stk. 1, inden politimesteren, i København poli-
tidirektøren, træffer afgørelse efter § 6, stk. 2, nr.
2, om aflivning af hunden.

Stk. 3. Politimesteren, i København politidi-
rektøren, afholder omkostningerne ved den hun-
desagkyndige undersøgelse, men kan kræve be-
løbet refunderet af besidderen.

Ændringer:
Indsat 1/7 2003 ved 2003-05-28-ÆL.385 (LF 164 02-03).

§ 6 b. Politiet kan beslutte at anbringe hunden i
pension, indtil der er truffet afgørelse efter § 6,
stk. 2, nr. 2, eller stk. 4, om aflivning af hunden,
og hvis der træffes afgørelse om, at hunden skal
aflives, indtil afgørelsen kan fuldbyrdes.

Stk. 2. Politiet har, hvis det skønnes nødven-
digt, mod behørig legitimation uden retskendelse
adgang til hundehold med henblik på gennemfø-
relse af en beslutning truffet efter stk. 1. Politiet
kan om fornødent tage en sagkyndig med.

Stk. 3. Klage over politiets beslutning om at
anbringe hunden i pension har ikke opsættende
virkning.

Stk. 4. Politimesteren, i København politidi-
rektøren, afholder omkostningerne ved hundens
anbringelse i pension, men kan kræve beløbet re-
funderet af besidderen.

Ændringer:
Indsat 1/7 2003 ved 2003-05-28-ÆL.385 (LF 164 02-03).

§ 6 c. Fristen for at klage over en afgørelse truf-
fet af politimesteren, i København politidirektø-
ren, efter § 6, stk. 2, nr. 2, eller stk. 4, er 10 dage
efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.
Hvis klagefristen udløber på en lørdag, søndag,
helligdag eller grundlovsdag, forlænges fristen
til den følgende hverdag.

Stk. 2. Rettidig klage har opsættende virk-
ning, medmindre justitsministeren bestemmer
andet.

Ændringer:
Indsat 1/7 2003 ved 2003-05-28-ÆL.385 (LF 164 02-03).

§ 6 d. Det er forbudt for en ejer eller besidder at
lade en hund deltage i hundekampe. Det er end-
videre forbudt at afholde hundekampe.

Ændringer:
Indsat 1/7 2003 ved 2003-05-28-ÆL.385 (LF 164 02-03).

§ 7. Det er forbudt uden politiets tilladelse at dri-
ve erhvervsmæssig handel med eller erhvervs-
mæssig opdræt af hunde.

§ 8. Besidderen af en hund er forpligtet til at er-
statte den skade, hunden forvolder. Oplyses det,
at den skadelidende har medvirket til skaden, kan
erstatningen dog nedsættes eller helt bortfalde.

Stk. 2. Det påhviler besidderen af en hund at
holde den ansvarsforsikret. Forsikringsselskabet
hæfter umiddelbart over for skadelidte for erstat-
ning efter stk. 1. Undtaget fra forsikringspligten
er hunde, der holdes af statsmyndigheder, stats-
institutioner eller kommuner.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter efter for-
handling med assurandørsocietetet nærmere reg-
ler til gennemførelse af bestemmelserne i stk. 2.

§ 9. Anlægger skadelidte sag mod forsikringssel-
skabet, skal selskabet tilsige besidderen af hun-
den til ethvert retsmøde med det varsel, som efter
retsplejelovens § 175 gælder for vidner i borger-
lige sager. Tilsigelsen skal indeholde oplysning
om reglerne i stk. 2.

Stk. 2. Den, der tilsiges efter stk. 1, kan ved
fremsættelse af begæring herom til retsbogen
indtræde som part i sagen. Indtræder han ikke, er
afgørelsen af erstatningsspørgsmålet ved dom el-
ler forlig bindende for ham.

§ 10. Hvis der rejses tiltale for nogen skadevol-
dende lovovertrædelse, der i henhold til § 8 kan
medføre erstatningsansvar, skal der gives skade-
lidte lejlighed til at påstå erstatning. Hvis der
ikke opnås forlig om erstatningen, skal erstat-
ningspåstandene påkendes under sagen, selv om
straf ikke pålægges tiltalte. Sådant påkendelse
kan ske før eller efter afgørelsen af spørgsmålet
om straf. Hvor erstatningskravet angår materiel
skade og er af indviklet beskaffenhed, kan retten,

Hunde og katte
Lov nr. 164 af 18/5 1937
Hundeloven

efter at forlig forgæves er prøvet, nægte kravets forfølgning under straffesagen.

Stk. 2. Det forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring for den skadevoldende hund, anses for erstatningsspørgsmålets vedkommende som part i sagen og skal tilsiges til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i straffesager.

Stk. 3. Er tiltalen rejst mod andre end den skadevoldende hunds besidder, skal tillige besidderen tilsiges til ethvert retsmøde med det i stk. 2 nævnte varsel. Bestemmelserne i § 9, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Når erstatningsspørgsmålet påkendes under sagen, kan retten i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 30 pålægge rettergangsbøder og sagsomkostninger, som om sagen havde været behandlet i den borgerlige retsplejes former. Sagsgenstandens værdi fastsættes i så fald ved dommen.

§ 11. Ankes en straffesag, under hvilken erstatningsspørgsmålet er blevet påkendt, anses enhver, der for erstatningsspørgsmålets vedkommende har været part i den indankede sag, tillige som part under anken, for så vidt erstatningsspørgsmålet tages under påkendelse.

Stk. 2. Den i retsplejelovens § 996 omhandlede adgang til anke i den borgerlige retsplejes former står åben for enhver, der, for så vidt angår erstatningsspørgsmålet, har været part i sagen. I henseende til anke er en i medfør af § 10, stk. 1, sket særskilt påkendelse af straffe- eller erstatningspåstanden at betragte som en selvstændig dom. Retsplejelovens § 995, sidste stykke, finder ikke anvendelse i de her omhandlede sager.

§ 12. Med bøde straffes den, der overtræder § 1, stk. 1, § 2, § 3, stk. 1, 1.-3. pkt., § 3, stk. 3-5, § 5, § 6, stk. 1 eller 6, § 7, § 8, stk. 2, eller et i medfør af § 4 eller § 6, stk. 2 eller 3, givet pålæg.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der holder en hund på nogen eller undlader at holde sin hund tilbage, når han bemærker, at den overfalder nogen.

Stk. 3. Med bøde eller fængsel i indtil 1 år straffes den, der overtræder § 6 d.

Stk. 4. Med bøde eller fængsel i indtil 6 måneder straffes den, der beskæftiger sig personligt med hunde, uanset at vedkommende er frakendt retten hertil, jf. § 12 a, stk. 1.

Stk. 5. Med bøde eller under skærpene omstændigheder med fængsel i indtil 4 måneder straffes den, der med kendskab til, at en person er frakendt retten til at beskæftige sig personligt med hunde efter § 12 a, stk. 1, overlader en hund i den pågældendes varetægt.

Stk. 6. I forskrifter, der udstedes i henhold til § 1, stk. 2, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af forskrifterne.

Ændringer:

Ændret 1/7 2003 ved 2003-05-28-ÆL.385 (LF 164 02-03), 1/1 1993 ved 1992-12-23-ÆL.1064, jf. ikrafttrædelsesbestemmelserne og 1/1 1993 ved 1992-05-14-ÆL.335, jf. ikrafttrædelsesbestemmelserne.

§ 12 a. Retten til at beskæftige sig personligt med hunde kan ved dom for et strafbart forhold frakendes for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum, hvis den pågældende

- 1) har anvendt en hund til angreb på eller som trussel mod mennesker eller dyr,
- 2) har undladt at holde sin hund tilbage, da vedkommende bemærkede, at hunden overfaldt mennesker eller dyr,
- 3) som ejer eller besidder har ladet en hund deltage i en hundekamp eller
- 4) har afholdt hundekampe.

Stk. 2. Er retten til at beskæftige sig med hunde frakendt for længere tid end 5 år efter stk. 1, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelse sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 2 år af frakendelsestiden. Retten kan kun tilbagegives, når ganske særlige omstændigheder foreligger. Har vedkommende tidligere været frakendt retten til at beskæftige sig personligt med hunde efter bestemmelsen i stk. 1, kan generhvervelse inden frakendelsestidens udløb kun ske ganske undtagelsesvis.

Ændringer:
Indsat 1/7 2003 ved 2003

§ 12 b. Der kan pålås (særlige personer) strafar lovens 5. kapitel.

Ændringer:
Indsat 1/7 2003 ved 2003

§ 12 c. Refusion af for af § 1, stk. 3, § 6 stk. 4, tillægges udp

1992-12-23-ÆL.1064 it § 2. Loven træder i kraft ikrafttræden.

1992-05-14-ÆL.335 in § 2. Loven træder i kraft Stk. 2. Reglerne om

Hunde og katte
Lov nr. 164 af 18/5 1937
Hundeloven

i indtil 6 må-
sig personligt
le er frakendt

ærpende om-
il 4 måneder
it en person er
ig personligt
lader en hund

s i henhold til
øde for over-

LF 164 02-03), 1/
trædelsesbestem-
335, jf. ikrafttræ-

sig personligt
afbart forhold
nærmere fast-

øb på eller som
dyr,
nd tilbage, da
, at hunden
r,
ladet en hund
r

e sig med hun-
år efter stk. 1,
se af retten in-
ndbringes for
fter reglerne i
n tidligst finde
kendelsestiden
ganske særlige
vedkommende
l at beskæftige
bestemmelsen i
frakendelsesti-
gelsesvis.

Ændringer:
Indsat 1/7 2003 ved 2003-05-28-ÆL.385 (LF 164 02-03).

§ 12 b. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridi-
ske personer) strafansvar efter reglerne i straffe-
lovens 5. kapitel.

Ændringer:
Indsat 1/7 2003 ved 2003-05-28-ÆL.385 (LF 164 02-03).

§ 12 c. Refusion af omkostninger afholdt i med-
før af § 1, stk. 3, § 6, stk. 5, § 6 a, stk. 3, og § 6 b,
stk. 4, tillægges udpantringsret.

Ændringer:
Indsat 1/7 2003 ved 2003-05-28-ÆL.385 (LF 164 02-03).

§ 13. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1938.
Samtidig ophæves lov nr. 127 af 18. april 1925
om hundeafgift samt om straf og erstatning for
skade, forårsaget af hunde.

§ 14. Loven gælder ikke for Færøerne og Grøn-
land.

Ændringer:
Ændret 1/7 2003 ved 2003-05-28-ÆL.385 (LF 164 02-03).

Diverse ikrafttrædelsesbestemmelser

1992-12-23-ÆL.1064 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 2. Loven træder i kraft den 1. januar 1993. Reglerne om mærkning og registrering omfatter kun hunde, der er født efter lovens ikrafttræden.

1992-05-14-ÆL.335 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 2. Loven træder i kraft den 1. januar 1993.

Stk. 2. Reglerne om mærkning og registrering omfatter kun hunde, der er født efter lovens ikrafttræden.

uktion af
og katte

**Cirkulæreskrivelse til samtlige politimestre og politidirektøren i
København om lov om ændring af lov om hunde (Indgreb over for
farlige hunde, forbud mod hundekampe m.v.)**

af 4. juli 2003
Justitsministeriet

1. Indledning

Folketinget har den 13. maj 2003 vedtaget justitsministerens forslag til lov om ændring af lov om hunde (Indgreb over for farlige hunde, forbud mod hundekampe m.v.) (lov nr. 385 af 28. maj 2003). Loven træder i kraft den 1. juli 2003.

Loven har særligt til formål at udvide politiets muligheder for at gribe ind over for farlige hunde uanset race, herunder hunde, der ved deres adfærd har virket truende og skabt frygt.

Det bemærkes, at Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 748 af 14. november 1991 om forbud mod hold af særligt farligt hunde fortsat er gældende.

2. Indgreb over for farlige hunde

Efter lovens § 6, stk. 2, kan politiet, hvis en hund har forvoldt skade på et menneske eller anden væsentlig skade, eller der i øvrigt er grundlag for at antage, at den pågældende hund kan være farlig for sine omgivelser, enten give besidderen pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i snor eller være forsynet med forsværings mundkurv, eller begge dele, eller træffe afgørelse om at lade hunden aflive.

Den første tilfældegruppe - hvor en hund har forvoldt fysisk skade på et menneske - omfatter for det første den situation, hvor en hund har skambidt et menneske. Herudover dækker bestemmelsen også alle andre tilfælde, hvor en hund har bidt et menneske med skade til følge, uden at der kan siges at være tale om skambid.

Den anden tilfældegruppe - hvor en hund har forvoldt anden væsentlig skade - omfatter dels situationer, hvor en hund har bidt en anden hund eller andre dyr med væsentlig skade til følge, dels situationer, hvor en hund har forårsaget væsentlig materiel skade.

Den tredje tilfældegruppe - hvor der er grundlag for at antage, at den pågældende hund kan være farlig for sine omgivelser - er efter sin ordlyd den mest omfattende. Bestemmelsen forudsætter, at hunden har udvist en adfærd, der er kendetegnende for farlige hunde. Tilfælde, hvor en hund faktisk har vist sig farlig, men der ikke er sket skade på mennesker, dyr eller ejendom, vil således være omfattet af denne kategori. Som eksempel kan nævnes den situation, hvor et overhængende angreb fra en hund mod et menneske eller et andet dyr afværger ved besidderens eller tredje-mands mellemkomst.

Hunde og katte
Skr. af 4/7 2003
Indgreb over for farlige hunde,
forbud mod hundekampe m.v.

Også i andre situationer, hvor en hund ikke har vist konkrete tegn på at være farlig, kan der være grund til at overveje, om den pågældende hund kan være farlig for sine omgivelser.

Som eksempler, der kan indgå i vurderingen af, om en hund må antages at være farlig, kan nævnes:

- hvor en person truer eller har truet med at pudse sin hund på andre personer eller dyr,
- hvor en hund skaber frygt i sine omgivelser, f.eks. ved på en truende eller aggressiv måde at fare mod eller forfølge folk,
- hvor en person grundet manglende dressur ikke kan tøjle hundens farlige egenskaber,
- hvor den pågældende besidder tidligere har fået aflivet en hund som farlig, og hvor der er en begrundet formodning for, at også den nuværende hund er farlig.

Det bemærkes, at politiet ved behandlingen af en sag efter loven er underlagt det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip, hvilket indebærer, at der ikke må træffes mere indgribende afgørelser end nødvendigt. Politiet kan således ikke lade en hund aflive, hvis der er grund til at antage, at risikoen for, at en aggressiv hund forvolder skader, på forsvarlig vis kan afhjælpes ved f.eks. at give besidderen et pålæg om, at hunden skal være forsynet med forsvarlig mundkurv og føres i snor, når den færdes offentligt.

I tilfælde af, at der træffes afgørelse om aflivning, afholder politiet omkostningerne ved hundens aflivning. Beløbet kan imidlertid kræves refunderet af besidderen, jf. lovens § 6, stk. 5.

Efter lovens § 6, stk. 6, skal besidderen ved en hunds overflytning til en anden politikreds underrette politiet i denne om, at der er meddelt et pålæg i medfør af loven. Denne underretningspligt er nu blevet strafsanktioneret, således at undladelse af at underrette politiet om hundens overflytning kan straffes med bøde, jf. lovens § 12, stk. 1.

Når politiet bliver opmærksom på en hunds overflytning fra en politikreds til en anden, bør politiet i videst muligt omfang underrette den politikreds, hvortil overflytningen er sket, om et sådant pålæg.

3. Sagkyndig undersøgelse

Inden politiet træffer afgørelse efter lovens § 6, stk. 2, nr. 2, om aflivning af en hund, kan politiet kræve, at hundens besidder medvirker ved en hundesagkyndig undersøgelse af hundens adfærd, jf. lovens § 6 a, stk. 1. Undersøgelsen vil særligt skulle afdække, om hunden er velafbalanceret eller har en så lav tærskelværdi for aggression, at den er eller kan være farlig for sine omgivelser, herunder om besidderen har den nødvendige kontrol over hunden.

Om en sagkyndig vurdering bør indhentes, afhænger af en konkret vurdering af sagens omstændigheder. Det bemærkes i den forbindelse, at det i overensstemmelse med det almindelige forvaltningsretlige undersøgelsesprincip påhviler politiet at sikre sig, at en afgørelse om f.eks. aflivning træffes på et forsvarligt grundlag, herunder at sagen er tilstrækkeligt oplyst.

Hvis en hund ikke har forvoldt skade, men den ved sin adfærd har virket truende og skabt frygt, vil en sagkyndig undersøgelse normalt skulle foretages, inden politiet træffer afgørelse om eventuel aflivning af hunden. Hvis der i en konkret sag i øvrigt foreligger oplysninger, der indikerer, at hundens skadeforvoldelse f.eks. kan skyldes sygdom, vil denne oplysning naturligvis skulle indgå i politiets overvejelser om, hvorvidt der bør indhentes en sagkyndig undersøgelse. Dette gælder særlig klart, hvis der i sagen foreligger oplysninger om, at den aggressive hunds adfærd er opstået pludseligt eller inden for kortere tid.

Hvis en hund allerede har forvoldt en ikke ubetydelig skade - f.eks. hvor en hund har angrebet, herunder bidt eller skambidt, sagesløse mennesker eller dyr - der viser, at hunden reagerer mere aggressivt end sædvanligt for hunde, vil politiet

kunne træffe afgørelse om at indhente en sagkyndig undersøgelse, jf. loven.

Overvejer politiet at træffe afgørelse om aflivning uden forudgående sagkyndig vurdering, forudsættes det, at der er grund til at antage, at der er mulighed for at få en sagkyndig undersøgelse. Besidderen skal have mulighed for at gøre sig til at meddele, om der er grund til at gøre en sagkyndig undersøgelse inden denne frist kan udløbe.

Hvis hundens besidder ikke ønsker at lade sig undersøge, kan politiet træffe afgørelse om aflivning uden at indhente en sagkyndig undersøgelse. Hvis hundens besidder ønsker at lade sig undersøge, kan politiet træffe afgørelse om aflivning uden at indhente en sagkyndig undersøgelse, hvis der er grund til at antage, at der er risiko for, at hunden forvolder skader, på forsvarlig vis kan afhjælpes ved f.eks. at give besidderen et pålæg om, at hunden skal være forsynet med mundkurv og føres i snor, når den færdes offentligt.

Bestemmelsen i den nævnte lovforslag om, at hunden skal være forsynet med mundkurv og føres i snor, når den færdes offentligt, er en konsekvens af, at hunden skal være forsynet med mundkurv og føres i snor, når den færdes offentligt.

Hvis besidderen ikke ønsker at lade sig undersøge, kan politiet træffe afgørelse om aflivning uden at indhente en sagkyndig undersøgelse, hvis der er grund til at antage, at der er risiko for, at hunden forvolder skader, på forsvarlig vis kan afhjælpes ved f.eks. at give besidderen et pålæg om, at hunden skal være forsynet med mundkurv og føres i snor, når den færdes offentligt.

Justitsministeriets Dyrslægtelære og Veterinærmedicin, som vil træffe afgørelse om, om en hund kan være farlig, og om den skal aflives. En forudsætning for, at en hund kan være farlig, er, at den er farlig ved lægges so

Hunde og katte
Skr. af 4/7 2003
Indgreb over for farlige hunde,
forbud mod hundekampe m.v.

inds over-
bør politi-
den politi-
om et så-

lovens § 6,
kan politiet
ker ved en
undens ad-
søgelsen vil
velafbalan-
i for aggres-
for sine om-
ar den nød-

adhtentes, af-
sagens om-
orbindelse, at
indelige for-
cip påhviler
om f.eks. af-
indlag, herun-

ade, men den
og skabt frygt,
normalt skulle
afgørelse om
s der i en kon-
inger, der indi-
else f.eks. kan
ing naturligvis
er om, hvorvidt
undersøgelse
i sagen forelig-
ssive hunds ad-
den for kortere

dt en ikke ubety-
nd har angrebet
agesløse mæne-
en reagerer mere
unde, vil politiet

kunne træffe afgørelse om aflivning af hunden uden at indhente en sagkyndig undersøgelse. I så fald vil hundens besidder dog kunne anmode om en sådan undersøgelse, inden politiet træffer afgørelse, jf. lovens § 6 a, stk. 2.

Overvejer politiet at træffe afgørelse om aflivning uden forudgående indhentelse af en sagkyndig vurdering, forudsættes det, at hundens besidder underrettes herom, herunder om besidderens mulighed for at anmode om en sådan undersøgelse. Besidderen skal i den forbindelse have en frist til at meddele, om den pågældende ønsker en sagkyndig undersøgelse, men det er forudsat, at denne frist kan være meget kort.

Hvis hundens besidder allerede har medvirket til en undersøgelse på politiets anmodning, giver bestemmelsen ikke mulighed for at anmode om en ny undersøgelse. Bestemmelsen giver heller ikke ejeren ret til at anmode om en hundesagkyndig undersøgelse af hunden i forbindelse med en klage over politiets afgørelse om aflivning.

Bestemmelsen kan endelig ikke påberåbes af besidderen i de tilfælde, hvor politiet træffer afgørelse om, at hunden skal aflives, fordi et pålæg om at føre hunden i snor eller iført forsvarlig mundkurv er blevet overtrådt.

Hvis besidderen modsætter sig politiets anmodning om at medvirke til en hundesagkyndig undersøgelse, kan politiet træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag. Det forhold, at besidderen har nægtet at medvirke til en sagkyndig vurdering, kan ikke i sig selv danne grundlag for en afgørelse om aflivning, men oplysningen kan dog indgå i afgørelsesgrundlaget som ét af flere momenter.

Justitsministeriet har i samarbejde med Den Danske Dyrælgeforening og Dansk Selskab for Klinisk Veterinær Etologi udpeget 6 hundesagkyndige, som vil kunne bistå politiet ved afgørelsen af, om en hund har sådanne egenskaber, at den kan være farlig for sine omgivelser og derfor bør aflives. En fortegnelse over de hundesagkyndige vedlægges som bilag 1.

Den hundesagkyndige undersøgelse vil normalt indeholde følgende elementer:

- 1) en fysisk undersøgelse af hunden med henblik på at konstatere om hundens aggressive adfærd skyldes en fysisk lidelse,
- 2) en adfærdsmæssig vurdering af hunden, særligt med henblik på at vurdere hundens tendens til unormal/uhensigtsmæssig aggressiv adfærd, og
- 3) en vurdering af, om besidderen har den fornødne kontrol over hunden.

Uanset at den sagkyndige undersøgelse som udgangspunkt skal foretages i samspil med besidderen, er dette efter bestemmelsen ikke et ufravigeligt krav. Det må i øvrigt bero på de konkrete omstændigheder, hvorledes undersøgelsen skal foretages. I de tilfælde, hvor et menneske f.eks. er blevet skambidt, er der således intet til hinder for, at den sagkyndige fremkommer med sin vurdering alene på grundlag af de oplysninger, der foreligger i sagen.

Politiet afholder omkostningerne ved den sagkyndige undersøgelse af hundens adfærd, men politiet kan kræve beløbet refunderet af besidderen, jf. lovens § 6 a, stk. 3. Det overlades til politiets skøn at afgøre, i hvilke tilfælde besidderen skal refundere det af politiet afholdte beløb. I den forbindelse kan det f.eks. tillægges betydningsfuld, om sagens udfald bliver, at hunden skal aflives.

De sagkyndige honoreres efter regning. Justitsministeriet forventer, at undersøgelsen (forberedelse, foretagelse af helbreds- og adfærdundersøgelse samt udfærdigelse af skriftlig udtalelse), normalt vil vare fra 2-4 timer. Transportudgifter m.v., f.eks. kørsel i egen vogn, godtgøres efter statens takster.

4. Pensionsanbringelse

Efter lovens § 6 b, stk. 1, kan politiet træffe afgørelse om, at en hund skal anbringes i hundepension eller lignende, mens politiet undersøger, om

Hunde og katte
Skr. af 4/7 2003
Indgreb over for farlige hunde,
forbud mod hundekampe m.v.

der er grundlag for at træffe afgørelse om aflivning - og efter en sådan afgørelse, indtil aflivningen kan effektueres.

Bestemmelsen har til formål at give politiet mulighed for at forhindre, at en hund forvolder skade på mennesker, dyr eller ting i det tidsrum, hvor politiet undersøger, om den pågældende hund skal aflives. Endvidere har bestemmelsen til formål at hindre, at hunden gemmes af vejen, inden der er truffet afgørelse i sagen.

Om der er behov for at fjerne hunden fra dens besidder, er overladt til politiets skøn. Bestemmelsen forudsætter imidlertid i almindelighed, at sagen er af en sådan karakter, at politiet anser det for overvejende sandsynligt, at der vil blive truffet afgørelse om, at hunden skal aflives.

Politiet afholder omkostningerne ved hundens anbringelse i pension, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen, jf. lovens § 6 b, stk. 4. Det overlades til politiets skøn at afgøre, i hvilke tilfælde besidderen skal refundere det af politiet afholdte beløb, herunder om refusionen skal ske helt eller delvist. I den forbindelse kan det f.eks. tillægges betydning, om sagens udfald bliver, at hunden skal aflives, eller om hunden har været anbragt i pension i et længere tidsrum på grund af forhold, som besidderen ikke har haft indflydelse på.

5. Klagefrister

Efter lovens § 6 c, stk. 1, indføres en frist på 10 dage til at klage over en afgørelse om aflivning truffet af politiet. Klage sker, som det i øvrigt er tilfældet med administrative afgørelser truffet af politiet i medfør af hundeloven, til Justitsministeriet.

Klagefristen regnes fra det tidspunkt, hvor afgørelsen er meddelt den pågældende. Det er i loven udtrykkeligt fastsat, at klagefristen forlænges til førstkommande hverdag, hvis fristen udløber en lørdag, søndag, helligdag eller grundlovsdag.

Udløber klagefristen, uden at afgørelsen er påklaget, kan politiet lade hunden aflive. Forinden aflivning sker, bør politiet tage kontakt til Justitsministeriet med henblik på at klarlægge, om der er indgivet en klage. I tilfælde af, at en klage fremsendes direkte til Justitsministeriet, vil ministeriet uden ugrundet ophold underrette politiet herom.

Rettidig klage har efter lovens § 6 c, stk. 2, opsættende virkning. Justitsministeriet har dog mulighed for at bestemme, at klage ikke skal have opsættende virkning. Denne adgang må antages at blive anvendt i meget begrænset omfang.

Det følger af hundelovens ordning, at også de øvrige afgørelser, som træffes af politiet efter loven, kan påklages til Justitsministeriet. For sådanne afgørelser gælder ingen klagefrist.

6. Forbud mod hundekampe

Lovens § 6 d indeholder et udtrykkeligt forbud mod afholdelse af hundekampe.

Kendetegnende for hundekampe i bestemmelsens forstand er typisk, at der er tale om mere organiserede slagsmål mellem hunde, f.eks. med henblik på foranstaltning af væddemål om, hvilken hund der vinder.

Personer, der som ejer eller besidder har ladet en hund deltage i en hundekamp, og personer, der har afholdt hundekampe, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år, jf. lovens § 12, stk. 3.

Det bemærkes, at ikke kun den, der afholder eller lader sin hund deltage i en hundekamp, vil kunne straffes. Således vil f.eks. også den, der har deltaget i planlægningen af en hundekamp, kunne straffes. Den, der overtræder forbudet mod afholdelse af hundekampe, vil ligeledes kunne frakendes retten til at beskæftige sig personligt med hunde, jf. lovens § 12 a.

7. Mærkning og i

Efter hundelovens § 1, hund forpligtet til at f
streret, inden hunden
(Overtrædelse straffes)

Efter lovens § 1, stk. 3
på besidderens regni
er mærket og registrer
bestemmelsen i stk. 1,

Bestemmelsen tænke
politiet ved kontakt m
som på, at hunden ikk
Der sigtes bl.a. til sit
en hund indfange, fo
der. Politiet vil da kur
den den udleveres til t
situation, hvor beste

7. Mærkning og registrering af hunde

Efter hundelovens § 1, stk. 1, er en besidder af en hund forpligtet til at få hunden mærket og registreret, inden hunden er 4 måneder gammel. Overtrædelse straffes med bøde efter § 12, stk. 1.

Efter lovens § 1, stk. 3, har politiet mulighed for - på besidderens regning - at lade hunde, der ikke er mærket og registreret i overensstemmelse med bestemmelsen i stk. 1, mærke og registrere.

Bestemmelsen tænkes anvendt i tilfælde, hvor politiet ved kontakt med en hund bliver opmærksom på, at hunden ikke er mærket og registreret. Der sigtes bl.a. til situationer, hvor politiet lader en hund indfange, fordi den færdes uden besidder. Politiet vil da kunne lade hunden mærke, inden den udleveres til besidderen. En anden mulig situation, hvor bestemmelsen kan tænkes anvendt,

er i forbindelse med et pålæg til hundens besidder om at holde hunden i snor eller iført mundkurv, når den færdes offentligt.

Politiet kan undlade at lade en hund mærke, hvis det er unødvendigt, f.eks. fordi besidderen selv vil lade hunden mærke og registrere straks.

Bestemmelsen ændrer ikke ved det forhold, at det er besidderens ansvar, at en hund mærkes og registreres i overensstemmelse med bestemmelsen i hundelovens § 1 og reglerne i bekendtgørelse nr. 1197 af 23. december 1992 om mærkning og registrering af hunde som ændret senest ved bekendtgørelse nr. 994 af 17. december 1998. Besidderen vil således fortsat kunne idømmes bødestraf for overtrædelse af reglerne i de tilfælde, hvor politiet lader en hund mærke og registrere.

Lene Espersen
Birgitte Grønberg Juul

Hunde og katte
Bek. nr. 748 af 14/11 1991
Forbud mod hold af særligt farlige hunde

Bilag 9

Bekendtgørelse om forbud mod hold af særligt farlige hunde

Justitsmin. bek. nr. 748 af 14. november 1991

Bek

I medfør af § 10 og § 28, stk. 5, i dyreværnsloven, jf. lov nr. 386 af 6. juni 1991, fastsættes:

§ 1. Besiddelse og avl af følgende hunde er forbudt:

- 1) Pit bull terrier og
- 2) Tosa.

Stk. 2. Forbuddet i stk. 1 gælder tillige for krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår.

§ 2. Personer, som den 1. december 1991 var ejere af de i § 1 nævnte hunde, kan dog fortsat besidde disse, såfremt der indgives anmeldelse herom til politiet senest den 1. februar 1992, og såfremt hundene forsynes med en øretatovering og steriliseres. Anmeldelse skal ske på en særlig blanket, der udleveres af politiet, og som på blanketten attesterer retten til at besidde de i § 1 nævnte hunde. Forinden indgivelse af anmeldelse til politiet, skal anmeldelsesblanketten forsynes med en erklæring fra en dyrlæge om, at øretatovering og sterilisation har fundet sted.

Stk. 2. Den attesterede anmeldelse skal opbevares af ejeren og skal på forlangende forevises politiet.

§ 3. Hunde, som nævnt i § 2, stk. 1, må ikke overdrages. Hvalpe, der fødes af sådanne hunde efter bekendtgørelsens ikrafttræden, skal straks efter fødslen ved ejerens foranstaltning aflives af en dyrlæge.

Stk. 2. Hunde, som nævnt i § 2, stk. 1, må kun holdes på ejerens bopæl. På steder, hvortil der er almindelig adgang, skal sådanne hunde føres i bånd af ejeren eller af en person over 15 år, der hører til ejerens faste husstand. Hundene skal tillige være forsynet med mundkurv.

§ 4. Overtrædelse af §§ 1-3 straffes med bøde eller hæfte.

Stk. 2. Hunde, der holdes i strid med § 1, aflives ved politiets foranstaltning. Det samme gælder hunde, som nævnt i § 2, stk. 1, for hvilke der ikke den 1. februar 1992 er indgivet anmeldelse, hunde, der overdrages i strid med § 3, stk. 1, samt hvalpe, som nævnt i § 3, stk. 1, der ikke er aflivet. Det samme gælder hunde, der i gentagelsestilfælde færdes i strid med reglerne i § 3, stk. 2.

§ 5. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. december 1991.

I medfør af § 14. reværnsloven, jf. sættes:

§ 1. Halekuperir hunds udseendet stambogsført

- 1) Ruhåret h
- 2) Korthåret
- 3) Weimaran
- 4) Vizla,

Til landets politistationer

Den 9. december 2004

Vedr.: Hunde

Dansk Kennel Klub (DKK¹) har hermed fornøjelsen af at sende stationen vores nye plakat med hunderacer. Vi håber, at I kan få glæde af plakaten. Der findes på verdensplan over 400 racer – heraf en del, som *ikke* er anerkendte racer i det organiserede hundearbejde f.eks, den meget udbredte "Amerikansk Bulldog". På plakaten er medtaget 220 af de mest almindeligt forekommende, anerkendte hunderacer i Danmark.

De fleste hunde i Danmark er at betragte som medlemmer af familien. Derfor er det også en voldsom oplevelse, hvis ens hund bliver væk eller bliver overfaldet af en anden hund. Og her er politiets indsats af stor betydning for hundefamilierne.

I forbindelse med bortløbne hunde kan det være rart ved hjælp af plakaten at kunne se, hvilken race man taler om, når borgeren anmelder, at hans/hendes hund er løbet væk. Når politiet optager en bortløben hund, har man jo i dag en nem mulighed for hurtigt at finde frem til ejeren ved at aflæse hundens ID-mærkning og så slå den op i Dansk Hunderegisters database (www.hunderegister.dk), som politiet har adgang til døgnet rundt.

I forbindelse med farlige hunde får DKK jævnligt henvendelser fra politiet. Bl.a. bliver vi spurgt om, hvordan man kan se, om en hund er en pittbull (en ikke anerkendt race/type). **Vi gør opmærksom på, at Hundeloven er ændret pr. 1. juli 2003, sådan at politiet nu har fået mulighed for på en nem måde at gribe ind over for en hvilken som helst farlig hund, hvad enten der er tale om en racehund eller en blandingshund.** Og det kan gøres, *inden* hundene forvolder skade.

Hvis man i stationens område har problemer med hunde, som virker farlige eller truende, eller hunde, hvis ejere ikke optræder ansvarsbevidst – f.eks. ved altid at holde store, muskuløse hunde i snor, så har man mulighed for at gribe ind. Man kan:

¹ DKK er Danmarks største organisation for hundeejere med 27.000 medlemmer i selve DKK og ca. 45.000 medlemmer i de ca. 70 tilsluttede raceklubber. DKK er stiftet i 1897 og har Hans Kgl. Højhed Prins Henrik som protektor.

- tjekke, at hunden har den lovpligtige ID-mærkning (øretatovering eller elektronisk chip). Hvis mærkningen ikke er i orden, kan politiet – for ejerens regning – tage hunden med og lade den mærke og registrere i det lovpligtige Dansk Hunderegister. Det er naturligvis mere effektivt, at politiet tager affære end at vente på, at den uansvarlige hundeejer selv gør det. Ud over at betale for mærkning og registrering i Dansk Hunderegister, skal hundeejeren have en bøde for ikke at opfylde kravet om ID mærkning. ID mærkning er alfa og omega i det videre arbejde med at sikre hundens og ejerens opførsel.
- tjekke, at hunden har lovpligtigt hundetegn. Undladelse medfører bøde.
- tjekke, at hunden har en lovpligtig ansvarsforsikring. Undladelse medfører bøde.
- pålægge ejerne af hunde, der *virker* truende eller farlige altid at føre hunden i snor og altid at lade den bære mundkurv. Ved overtrædelse, kan politiet lade hunden aflive.
- lade hunden aflive, hvis den har forvoldt skade på mennesker eller forvoldt anden væsentlig skade (f.eks. overfaldet andre hunde).
- anbringe hunden i hundepension mens sagen undersøges og indtil hunden – hvis ejeren forlanger det – er blevet testet af en sagkyndig. På den måde forvolder hunden ikke nye skader under sagsbehandlingen.

Vi har vedlagt ændringerne af Hundeloven fra den 1. juli 2003 og gør opmærksom på, at man kan læse mere på POLNET under punktet "særlovgivning".

Hvis du har spørgsmål til ovenstående eller blot har spørgsmål om hunde, er du velkommen til at henvende dig til os i DKK. Du kan kontakte adfærdskonsulent Lise Lotte Christensen 56 18 81 30, liselotte-christensen@dansk-kennel-klub.dk eller kommunikationskonsulent Vibeke Knudsen 70 23 17 05, vibeke-knudsen@dansk-kennel-klub.dk .

Dansk Kennel Klub ønsker en glædelig jul og et godt nytår.

Med venlig hilsen
DANSK KENNEL KLUB

Anette Bak-Frederiksen
Direktør

Kopi: DKK's bestyrelse